

Wel is duidelijk dat Marco Borsato met de aangeefster een andere relatie had dan met zijn eigen kinderen

Posted on 13 november 2025 by Bart Collard

Het Openbaar Ministerie heeft vijf maanden onvoorwaardelijke gevangenisstraf geëist tegen zanger Marco Borsato. Borsato wordt verdacht van het plegen van aanranding van een minderjarig meisje. Bij verkrachting gaat het om het seksueel binnendringen van het lichaam. Bij aanranding gaat het om het aanraken van het lichaam. In beide gevallen uiteraard zonder toestemming van het slachtoffer. Artikel 247 van het toen geldende Wetboek van Strafrecht stelt hierover:

‘Als schuldig aan aanranding in de leeftijdscategorie van twaalf tot zestien jaren wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren of geldboete van de vijfde categorie, degene die met een kind in de leeftijd van twaalf tot zestien jaren seksuele handelingen verricht.’

De strafzaak tegen Marco Borsato heeft veel media-aandacht gegenereerd. Is er sprake van een trial-by-media? Van een hetze tegen een held die moet vallen? Is hij het slachtoffer van een valse 'metoo-beschuldiging'? Of heeft Borsato daadwerkelijk seksueel overschrijdend gedrag vertoont? En zo ja, ook strafbaar gedrag? Het is een redelijk ingewikkelde strafzaak; hier zal ik op een aantal dossierpunten ingaan.

De zaak

Aangeefster in de zaak is het destijds vijftienjarige meisje dat Borsato ervan beschuldigt tussen eind 2014 en begin 2015 meerdere keren haar billen, borsten en vagina te hebben betast. De moeder van het meisje werkte destijds voor de zanger, die vaak bij haar gezin thuis kwam. Het meisje in kwestie zou Borsato als een soort peetvader hebben gezien. Haar vader was ze een jaar eerder verloren aan zelfdoding. De zanger lijkt ook zeker een dergelijke rol te hebben vervuld. Zo kwam de man die volle concertzalen vulde ook zelfstandig een defect stopcontact repareren.

In oktober 2019 las de moeder in het dagboek van haar dochter over mogelijk seksueel misbruik door de zanger, waarop de moeder dit meldde bij de politie. Het meisje schreef in het dagboek dat ze dacht in Borsato eindelijk een vader te hebben gevonden, maar hij zou te handtastelijk zijn geworden: hij zou haar borsten, billen, buik en benen hebben aangeraakt. Ruim twee jaar later deed het meisje aangifte. De tijd die over de zaak is heengegaan maakt het nog moeilijker om te achterhalen wat er precies is gebeurd. Maar dat betekent niet dat er onderzoekstechnisch niets mogelijk is of dat wat er in het dagboek staat onjuist is.

Een getuige, die op enig moment in de woning van het gezin was, verklaarde dat het meisje naar boven ging om seks te hebben met haar vriendje. Toen het meisje daarna weer beneden kwam, in haar badjas gekleed, ging ze bij Borsato op schoot zitten. 'Alles draaide bij de moeder om seks, en daar betrok ze ook haar dochter bij', aldus de getuige. En dan rijst de vraag hoe je daarmee om dient te gaan als man die in dat gezin binnenkomt. Ik denk uiterst voorzichtig.

Borsato zou enkele seksueel getinte appjes naar het meisje hebben gestuurd toen ze 15 of 16 was. Over dat als ze niet kon slapen ze een goede vrijpartij kon hebben. Of dat ze het ook met zichzelf kon doen, omdat dat ook bij hem werkte. Toen een rechter vroeg of Borsato dit ook naar zijn eigen dochter zou appen, was zijn reactie: 'nee.' Het is niet heel duidelijk wat dit antwoord aantoont, maar wel dat de relatie

met de aangeefster anders was dan die met zijn eigen kinderen.

Geen taboe op seks

Borsato ging regelmatig in op de mores in het gezin. In het gezin was seks geen taboeonderwerp. Borsato: 'De moraal daar thuis was tieten en borsten laten zien. BH's uittrekken. Voor het raam je borsten optillen. Er werd niet zo ingewikkeld gedaan over het naakt rondlopen.' Borsato legt uit dat de moeder hem vroeg om ondergoed met het meisje te kopen en dat zij vervolgens vroeg om die lingerie te laten zien: 'Het is moeder die heel graag de wulpsheid van de dochter etaleert.'

Geluidsopname

De zaak kent een heimelijk opgenomen geluidsopname van enkele uren waarop te horen is dat de moeder Borsato confronteert met de beschuldigingen. De zanger zou de beschuldigingen daarin (deels) bekennen volgens het OM. Als de moeder aan Borsato vertelt hoe de nu volwassen dochter terugkijkt naar het verleden, dan stelt hij dat hij het verschrikkelijk vindt dat het meisje van hem walgt:

Borsato: 'Ik hou van haar. Enne. Zoals ik van jou hou.'

Moeder: 'Ja, maar dat is dus wel – niet als vader zeg maar. Want ze roept blijkbaar gevoelens in je op -'

Borsato: '- Ja. Ja. Dat klopt. Dat is – dat verandert in de – dat is een proces. Dat is – dat klopt. Dat verandert.'

Het ingewikkelde is dat hij hier niet lijkt te spreken over een meisje van vijftien jaar oud eind 2014 of in 2015, maar over het heden. Let wel, er zijn slechts passages uit deze opname publiek gemaakt, dus wellicht blijkt meer context uit de hele opname. Borsato zegt daarnaast dat hij het meisje heeft gestreeld en dat het best kon zijn 'dat dat ongepast was', maar hij zou haar niet tussen haar benen hebben aangeraakt.

Bedoelt hij ongepast naar de maatstaven van 2025? De verdediging zet vooral in op die lijn, zo lijkt het. Toch knagen sommige appjes ook weer. In april 2017 zou Borsato naar de aangever hebben geappt dat hij niet kon zoenen omdat hij keelontsteking had, maar dat hij wel billen kon aanraken. En ja, ze is hier –

afhankelijk van haar geboortedatum rond de 18 jaar oud. Dit ligt dan wel weer in lijn met Borsato's bewering in de heimelijk opname dat het ging om een proces. Het leek te gaan zeggen dat hoe hij naar het meisje keek veranderde in de tijd. De cruciale juridische vraag is: in hoeverre heeft hij seksuele gedragingen met haar verricht toen ze minderjarig was?

Volgens het meisje had er geen penetratie plaatsgevonden, maar wel aanrakingen. Als die seksueel van aard zijn is dat strafbaar. Bij de rechter stelt Borsato geen ongepast contact te hebben gehad met het meisje. Borsato verklaarde nooit signalen te hebben gehad dat zij het contact als dusdanig had ervaren. Het meisje stelt in een verklaring dat Borsato van haar niet de gevangenis in hoeft, maar dat ze alleen erkenning wil voor wat haar is overkomen.

Ingewikkelde zaak

In de media is veel over deze zaak geschreven. Zowel de aangeefster en haar moeder als Borsato worden op sociale media door het slijk gehaald. De aangeefster wordt verweten dat ze Borsato kapot maakt, en Borsato wordt verweten dat hij ontucht heeft gepleegd en de schuld daarvan bij de moeder legt – die niet terecht staat. Dat laatste vind ik, in tegenstelling tot de nodige journalisten, niet zo gek. Als jij in je onschuld gelooft of – in het geval hij willens en wetens schuldig is – dat wil uitstralen, dan is het logisch dat je degene die jou valselijk heeft, of zou hebben, beschuldigd aanvalt.

Voor nu is een belangrijker punt dat er een onderscheid gemaakt dient te worden tussen wat wij als samenleving van een bepaald type gedrag vinden en wat strafbaar is. Deze strafzaak kent de nodige beschuldigingen en feiten die vanuit moreel perspectief de wenkbrauwen doen oprijzen.

Vragen

Vanuit moreel perspectief zou je de vraag kunnen stellen in hoeverre Borsato had moeten meegaan in de vrije seksuele mores van een gezin waarin een minderjarig, mogelijk kwetsbaar, meisje een vaderfiguur nodig had. Als hij het gezin zo graag wilde helpen, had dat dan niet gekund zonder mee te gaan in het zo vaak communiceren op seksuele wijze? Had hij wellicht zelfs hulpverleningsinstanties moeten inschakelen als hij meende dat de moeder het meisje seksueel etaleerde?

Ook is te verdedigen dat als sprake was geweest van een volwassen vrouw, dat hij wellicht opging in een spannende situatie. De leeftijd van het meisje in kwestie is echter leidend. Ging hij niet sowieso te ver omdat ze slechts 15 jaar oud was en hij van middelbare leeftijd? Een andere vraag is wat de morele grenzen zijn van een vaderfiguur als het gaat om het aanraken van een 15-jarige dochter? Wanneer zijn knuffelen en strelen geen knuffelen en strelen meer, maar seksuele handelingen?

Vanuit juridisch perspectief zijn die vragen minder relevant. Er dient te worden gekeken naar de feitelijke gedragingen van Borsato toen het meisje minderjarig was en in hoeverre die strafbaar waren. En daar wordt het lastig. Dat is vaak zo in zedenzaken, omdat er doorgaans niemand anders bij is als een duidelijke aanranding of een verkrachting plaatsvindt. Hoe kun je dan bewijzen wat heeft plaatsgevonden?

Het gaat vaak om ernstige, maar moeilijk te onderbouwen, beschuldigingen met grote gevolgen, van de een tegen de ander. Als de aangever de volledige waarheid spreekt is dat vreselijk, maar als de aangever jukt is het vreselijk voor de verdachte. In deze zaak wordt een beeld geschetst van een man die meegaat in de geilheid van een wellicht opmerkelijk gezin en ook op die wijze met het meisje lijkt te communiceren. Daar zitten juridisch twee knelpunten: tijdens sommige appjes was de aangever waarschijnlijk inmiddels volwassen en communiceren is anders dan betasten.

Goed zicht is moeilijk

Nogmaals, in dit soort zaken is het moeilijk om goed zicht te krijgen op alle details en omstandigheden omdat het strafdossier niet publiek gemaakt is. Daarom moet voorzichtig worden omgegaan met het doen van stellige inhoudelijke conclusies. Mogelijk ligt het net iets anders dan gedacht wordt. Maar wat er (gedeeltelijk) (on)waar is in deze zaak, is voor alle betrokkenen impactvol. De uitspraak van de rechter volgt mogelijk op 4 december.

Wynia's Week verschijnt 156 keer per jaar en wordt **volledig mogelijk gemaakt** door de donateurs. Doet u mee, ook straks in het nieuwe jaar? [**Doneren kan zo.**](#) **Hartelijk dank!** Donateurs kunnen ook reageren op recente artikelen, video's en podcasts en ter publicatie in Wynia's Week aanbieden. Stuur uw publicabele reacties aan reacties@wyniasweek.nl. Vergeet niet uw naam en woonplaats te vermelden (en, alleen voor de redactie: telefoonnummer en adres).

Niet korter dan 50 woorden, niet langer dan 150 woorden. Welkom!